

близо до 2000 по-отворени хора ся хвърлиха въ тъмници-тѣ, едно дълго испытваніе, безкрайни мъки принудиха по-много-то да ся убіятъ сами, други подлудѣха, други умрѣха въ тъмнични-тѣ задани и цялъ народъ ся потърси отъ едно подобно варварство.

На 1837 нововъцаренія Хановерански царь онищожи малки-тѣ правдинки кои-то неговія предшественникъ бѣше далъ на народа си и, споредъ обичая, повика чиновници-тѣ и народа да му дадатъ клѣтва за вѣрность. Много отъ чиновници-тѣ напуснаха тутакси службитѣ си; професори-тѣ отъ Университета въ *Гетингенъ* му отговориха, *че тѣ по напредъ ся заклели да бждатъ вѣрни на конституція-та, коя-то царя сега онищожава, и като неможатъ да зематъ тази клетва назадъ, не можатъ и да ся закълнатъ сега че ще му бждатъ вѣрни.* Тази дързость на професори-тѣ разпали цялъ народъ и послужи по-много отъ сички-тѣ други революціонарни движенія за възбужданіе-то на Нѣмци-тѣ.

Тѣзи непрестанни размирици принудиха прусскія царь да отпусни на поданицитѣ си (1847) единъ видъ общо-народно представителство, една камара въ коя-то отъ сички-тѣ провинціални-тѣ съвѣти ся испроваждаха депутати да разглѣждатъ общи-тѣ работи на държава-та. Въ тѣзи *Общи съвѣти* започна *Бисмаркъ* своя-та политическа каріера.

VII.

Бисмаркъ произлязва отъ една стара благородна фамилія коя-то казватъ да е отъ славянско произхождение; той ся роди на 1815 въ бащинія си палатъ въ Шенхаузенъ и прекара дѣтинство-то си въ село-то *Книпхофъ*, второ притѣжаніе на фамилія-та му. Отъ 1821 до 1827 той живя въ единъ отъ най-добри-тѣ пансіони въ Берлинъ дѣто, още отъ дѣтинство-то си ся отличи съ една добра память и особна наклонность къмъ изучваніе-то на исторія-та. Майка му била една хубава и духовита жена, и както сѣ жени-тѣ, твърдя славолубива, и желаяла да стигнатъ синове-тѣ ѳ на високи чиновне; тя е стараяла да имъ вдѣхни високи чувства, живость, рѣшителность, постоянство, качества неизбѣжно нуждни за сѣкій кой-то желае да постигни високи цѣли. Бисмарка тя го опредѣляла за *дипломатъ*, но, по злощастіе, една безвъременна смърть не ѳ позволи да види изпълнено, това нейно сърдечно желаніе. Баща му на Бисмарка билъ чолякъ сръденъ, безъ извъредни качества, веселъ, обичалъ лова съ страсть, обичалъ още по-много дѣца-та си, радвалъ имъ ся като ги глѣдалъ да препускаатъ и, презъ ваканцій тѣ, ги упражнявалъ на ловъ. Като искара гимназіята Бис-